

Fővárosi Ítéltábla

Budapest

Tisztelt Fővárosi Ítéltábla!

Kívüljegyzett dr. Tordai Csaba ügyvéd által képviselt Tordai Csaba Ügyvédi Iroda (székhely: 1025 Budapest, Csalán út 27., telefonszám: +36-1-3766041, telefax: +36-1-7002373, e-mail: tordai.csaba@tordaicسابا.hu) a korábban csatolt meghatalmazás alapján dr. Bodoky Tamás Richárd felperes (lakcíme , e-mail: bodoky@gmail.com) képviseletében eljárva a Nemzeti Erőforrás Minisztérium alperes (székhelye: 1055 Budapest, Szalay utca 10-14.) elleni perben a Fővárosi Bíróság által 8.P.23.480/2011/3. szám alatt hozott ítélettel szemben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 233. § (1) bekezdése alapján

f e l l e b b e z é s t

terjesztek elő.

Kérem a tisztelt Bíróságot, hogy az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és kötelezze a Nemzeti Erőforrás Minisztériumot arra, hogy küldje meg a felperes részére elektronikus formában – a meg nem ismerhető adatok felismerhetetlenné tételével – a Magyar Állami Operaház teljes körű pénzügyi, gazdasági átvilágításáért felelős miniszteri biztos (kinevezve a miniszteri biztos kinevezéséről szóló 4/2010. (IX. 8.) NEFMI utasítással) által az Operaház átvilágításával összefüggésben készített valamennyi jelentés másolatát, továbbá marasztalja a perköltségben.

1. A felperes 2011. június 11-én elektronikus úton adatigénylést nyújtott be a Nemzeti Erőforrás Minisztériumhoz, amelyben a Magyar Állami Operaház teljes körű pénzügyi, gazdasági átvilágításáért felelős miniszteri biztos (kinevezve a miniszteri biztos kinevezéséről szóló 4/2010. (IX. 8.) NEFMI utasítással) által az Operaház átvilágításával összefüggésben készített valamennyi jelentés elektronikus formában, másolatban való megküldését kérte. 2011. június 18-án Lövei Tünde, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium sajtófőnöke elektronikus levélben – jelentésmásolat(ok) megküldése nélkül – arról tájékoztatta a felperest, hogy „[a] Magyar Állami Operaházzal kapcsolatban az Ön által kért dokumentumokat jelenleg nem áll módunkban kiadni, tekintettel arra, hogy a MÁO vizsgálata az irányító szerv részéről még nem zárult le, ráadásul a MÁO működésének KEHI általi vizsgálatát is kezdeményeztük. A kiadni kért jelentés az irányító tárca további intézkedéseinek, döntéseinek előkészítéséhez készült. Mindezek miatt az Ön által előterjesztett megismerés iránti igénnyel a vizsgálat befejeződése után lehet érdemben foglalkozni.” A felperes ezt követően a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény rendelkezései szerint bírósághoz fordult az alperesnek az adatigénylés teljesítésére való kötelezése érdekében.

2. A Fővárosi Bíróság a felperes keresetét elsőfokú ítéletében azért utasította el, mivel álláspontja szerint a kért jelentés egésze nem minősül közérdekű adatnak, a felperes pedig nem jelölte meg pontosan, hogy a jelentés mely részeire terjed ki az adatigénylése. Az elsőfokú ítélet álláspontom szerint helytelenül értelmezte a közérdekű adatnak az Avtv. 2. § 4. pontjában foglalt meghatározását és az Avtv. 20. § (3) bekezdésének az adathordozóról való másolatkészítésre vonatkozó rendelkezését.

Az Avtv. 2. § 4. pontja szerint „közérdekű adat: az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő, valamint a tevékenységére vonatkozó, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől.” Az elsőfokú bíróság azon álláspontja, amely szerint egy egész dokumentum nem minősül adatnak, csak annak konkrétan megjelölt és körülhatárolt része, az idézett jogszabályi rendelkezéssel tételesen ellentétes. A „bármilyen formában rögzített információ” azt jelenti, hogy minden, ami jelentést hordoz (információ) és rögzítve van (függetlenül a rögzítés formájától), az adatnak minősül, és ezen nem változtat az sem, ha az adat más adatokkal össze van kapcsolva („függetlenül ... gyűjteményes jellegétől”). Így tehát adat a kért dokumentum bármely elkülöníthető része, de a kért dokumentum, jelentés egésze is.

Az Avtv. 20. § (3) bekezdése szerint „[a]z adatokat tartalmazó dokumentumról vagy dokumentumrészről, annak tárolási módjától függetlenül az igénylő másolatot kaphat. Az adatot kezelő szerv kizárólag a másolat készítéséért - legfeljebb az azzal kapcsolatban felmerült költség mértékéig terjedően - állapíthat meg költségtérítést, amelynek összegét az igénylő kérésére előre közölni kell.”

Az adatigénylés ennek megfelelően megvalósulhat olyan módon is, hogy az egyes konkrét közérdekű adatokat tartalmazó dokumentumról kér másolatot az adatigénylő. Ilyenkor nem kell megjelölni a dokumentumon kívüli adatkört, elég, ha az adatigénylés címzettje a dokumentumot azonosítani tudja. Az adatkezelő kötelezettsége ebben az esetben az, hogy az adatigénylő által meg nem ismerhető adatokat a dokumentummásolatból az Avtv. 20. § (4) bekezdése szerint felismerhetetlenné tegye. Ellenkező értelmezés elfogadása esetén a közérdekű adatok igénylése lehetetlen lenne, hiszen a közérdekű adatokat tartalmazó dokumentum ismeretének hiányában az adatigénylő nyilvánvalóan nem tudja megjelölni, a dokumentum mely részeire terjed ki az adatigénylése.

Az elsőfokú ítélet utal arra is, hogy a felperes nem jelölte meg pontosan, mely közérdekű adatokra terjed ki az adatigénylés. Álláspontom szerint az adatigénylés egyértelműségét mi sem támasztja jobban alá, mint hogy az alperes azt pontosan be tudta azonosítani, hiszen mind az adatigénylés megtagadásakor, mind pedig az érdemi ellenkérelem előterjesztésekor a miniszteri biztos jelentésének tartalma alapján érvelve járt el.

A kifejtettek szerint a felperes adatigénylése az Avtv. rendelkezéseinek megfelelt, így az elsőfokú ítélet megalapozatlanul utasította el a keresetet.

3. A felperes teljes egészében fenntartja a kereseti kérelemnek azon részeit, amelyben az alperesnek arra az érvelésére reagál, amely szerint a jelentés egésze az Avtv. 19/A. § (1) bekezdésének hatálya alá tartozó, döntés megalapozását szolgáló adat, amelyet az alperes nem köteles megismerhetővé tenni.

4. A per az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2011. november 3.

Tisztelettel,

dr. Tordai Csaba
Tordai Csaba Ügyvédi Iroda

Fővárosi Ítéltábla

Budapest

Markó utca 16.

1055

a Tordai Csaba Ügyvédi Iroda által
képviselt **dr. Bodoky Tamás**
Richárd felperesnek

a **Nemzeti Erőforrás**
Minisztérium alperes ellen

8.P.23.480/2011. szám alatt
folyamatban levő perben hozott
elsőfokú ítélettel szemben
előterjesztett

f e l l e b e z é s e